

ПРАВА НА УЛАДУ ПА ЗДАРОУЮ

Каб кіраваць аўтамабілям, як вядома, трэба атрымаць дазвол ад медыцынскай камісіі, што ты адпавядаеш целам і духам гэтай прафесіі і не сябруеш з зялым зміям. Інакш ніякіх шафёрскіх правоў табе не выдадуць. Робіцца гэта для таго каб не было аварыі, не пагіб сам шафёр, другія удзельнікі дарожнага руху, каб пазбегнуць ліха.

А дзяржава?! - Гэта усе шафёры, усе аўтамабілі, усе дарогі, людзі, усё, усё... Калі рагнага класа "шафёры" яе акажуцца слабыя целам, ці духам - можа пасцігнуць вялікая бяда усіх, ці многіх. Можа не толькі Рым згарэць, але і уся дзяржава.

Каб падобнага не здарылася, усе дзяржавы са склаушайся канстытуцыйнай сістэмай маюць у сваім заканадаўстве абарону ад магчымасці пападання на высокія дзяржаўныя пасады асоб не зусім здаровых. Сумленны дзяржаўны дзеяч калі адчувае, што стан здароўя яго не дазваляе выконваць свае абавязкі, падае у адстаўку. Але ж для другіх улада настолька прывабная рэч, што, надчас, і збройнай сілай трудна ад яе адарваць невадачлівага уладзяльца.

Калі у сям'і хворы чалавек, дык ён нехаця Індуцыруе адпаведны хваравіты настрой усёй сям'і: членкі яе нэрвуюцца, перажываюць, а гэта у сваю чаргу сказываецца на іх учынках, паводзінах і г.д.

А калі хварэе кіраўнік дзяржавы - хварэе і уся дзяржава, яна як бы заражаецца ад яго. Можа стаць нават псіхапаталагічнай, як, напрыклад фашыстоўская Германія, бальшэвіцкая Расія, маудзедунаўскі Кітай падчас "культурнай рэвалюцыі", у якіх тварыліся учынкi дастойныя вар'ята.

Медыцына нярэдка выкарыстоўвалася у палітычных мэтах, барадзьбе за уладу. Таму свядомыя і сумленныя грамадзяне пільна сочаць за здароўем сваіх кіраўнікоў. Пры таталітарных рэжымах звесткі аб іх здароўі былі дзяржаўным сакрэтам. Сродкам масавай Інфармацыі не давалася раскрываць прауду аб стане здароўя трымальнікаў улады, асабліва вышэйшага эшалона, генсакаў. А то проста яны заводзілі грамадскасць у зман.

Аднак, паставіць дыягназ многіх захворванняў можна і на адлегласці без дыгнастычнай тэхнікі і лабараторных даследванняў. Нічога не можа перашкодзіць думачаму, вопытнаму, урачу, дасканала знаўчаму медыцыну, адпаведную спецыяльнасць, убачыць псіхічныя і цялесныя немачы кіраўнікоў дзяржавы, ці другіх асоб, падчас прамых тэлевізійных перадач, праглядзе кінахронік, фатаграфій, рэчы, міміцы на паводзінах і канкретных іх дзеяннях.

Цяпер ужо вядома, што апошнія 10-15 гадоў у В. Леніна быў паражэнне галаўны мозг. Адна лічаць што атэрасклерозам, а другія, што - сціфілісам. Па дадзеным літэратуры, я лічу, што у яго быў атэрасклероз сасудаў мозга, які у канцы-ханцоў аслабніўся паўторнымі інфарктамі мозга. Але ня гэта важна, а важна тое, што хворы мозг не мог нармальна выконваць свае функцыі. В. Леніна мучылі галаўныя болі, бяссонніца, раздражняльнасць. У пачатку вясны 1922 г. у яго паявіліся эпілептычныя прыпадкі, а у маі таго самага года здарыўся першы інсульт, а пасля яго - паўторны.

А вось у якасці ілюстрацыі толькі адна із "вялікіх" спраў В. Леніна - загад камісіі Усерасійскага Цэнтральнага Выканаўчага Камітэта ад 11 чэрвеня 1921 года, у якім прадыхтаваны захады па ліквідацыі антыкамуністычнага сялянскага паўстання ў Тамбоўскай губерні, так званай антонаўшчыны: "1. Грамадзін, які адмаўляюцца называць сваё імя расстрэльваць на месцы без суда. 2. Аб'яўляць прыгавор аб узяцці заложнікаў і расстрэльваць іх у выпадку угойвання зброі. У выпадку, калі знойдзена схаваная зброя, расстрэльваць на месцы без суда старэйшага па узросце работніка ў сям'і. 4. Сям'я, у якой схаваны бандыт, падлягае арышту і высяцы з губерні, а старэйшы па узросце расстрэльваецца без суда. 5. У дачыненні да сям'яў, якія хаваюць бандытаў альбо іх маёмасць - старэйшага па узросце расстрэльваць на месцы без суда. 6. У выпадку уцёкаў сям'і бандыта маёмасць яго размяркоўваць паміж вернымі Саветскай уладзе сялянамі, а пакінутыя хаты спалваць альбо разбураць. 7. Гэты загад праводзіць у жыццё сурова і бяспітасна. Зачытаць яго на сельскіх сходах" (цытуецца па кнізе Д. Валкагонава "Ленін", т. 2, стар. 156).

Даведзяння да адчаю сяляне насталі супраць людзедскага ³ бальшэвіцкага рэжыма, а "геніяльны правадыр сусветнага пралетарыята" даў загад знішчыць іх. Цяперці на такое мог толькі чалавек з цяжка хворым мозгам.

1. Сталіна таксама рэкламавалі на увесь сьвет, як "геніяльнейшага, вялікаша, мудраша" і т.п., нягледзячы на яго незакончаную сярэднюю духоўную адукацыю і выразныя псіхаталагічныя рысы характара і паводзін. Вядомы расійскі псіхіятр В.М. Бехтэраў устанавіў яму дыягназ паранойі/яго ў вусні енаце лічаць крэважудым паранойкам/, за што пачаўся жыццём. Многія "геніяльныя" дзеянні І. Сталіна - прадукт нездаровага мозга, бо яны выходзяць за рамкі здаровага сэнса і нармальна паводзін. На сумленні гэтага "генія" - паранойка мільёны знішчаных, замучаных, загубленых і ў чым не віноўных людзей, уключаючы палітлікаў на партыі і уласных сваякоў. Тэрмін "сталінскі тэрор" застанецца ў вяхах. "Народная газета"/1994, №2419/ прыводзіць фрагмент із кнігі М.С. Гарбачова "Саюз можна было сахраніць" аб "геніяльных" дзеяннях правадыроў сусветнага пралетарыята. І так у першым сусветным найбуйнейшым страцілі 12 мільёнаў, у гэтым у калектывізацыю - 5, а на другім палікам амаль 12, у гэтым 3 мільёны ў палітычных рэпрэсіях, у гэтым - 27 мільёнаў у Вялікай айчынай вайне.

Пасля 60 гадоў ужо ў многіх людзей галавы мозг ужо паражон атэрасклерозам сасудаў, у выніку чаго развіваецца старыкоўская прыдуркаватасць, інфаркты/інсульты/мозга і другія аслабленні. Яны могуць мець месца і ў больш раннім узросце. Таму кіраваць справамі дзяржавы пасля 60 гадоў ня стоіць.

Судзячы на апісаннях смерці сталіна, ён памер ад інсульта.

Пачынаючы з 1975 года сталі усё больш адзначацца прыкметы старэння Л. Брэжнева, нарастанне фізічнай і псіхічнай дэградацыі Генсека КПСС. Согнутая пеза, нарахаючая паходка, дражніне рук, задмака, хваравітая цяга к усялякім званням, пахвалам, лісліваці, старыкоўскае цалаванне з кім пачала, забучывасць, няздольнасць сказаць пару слоў без паперкі, гримаснічанне. Усё гэта прыкметы парушэння думання, памяці, прагрэсуўчага зніжэння інтэлекта, атэрасклератычная прыдуркаватасць Генсека, у выніку чаго ён не мог разумна кіраваць краінай і партыяй. 13-за нарастаючага адрах-

лення Брежнєву не мог 7 листопада 1982 г. стояць на трибуні маузолея і
вриймаць нарад седзячы, а цераз 2 дні яго не стала. Канешне, наплечнікі
Брежнєва бачылі, што на стану здароўя ён не можа выконваць свае дзяр-
жаўныя абавязкі, але нічога для неабходнай замены яго не рабілі, а мо-
жа нічога і не маглі зрабіць. Тым часам краіна ішла к краху.

А далей пашла замена аднаго смертельнахворага другім смертельна-
хворым. У Ю. Андрэява перад заняццём пасады Генсека ўжо былі адутлава-
тасць/ацёчнасць/ твару, векаў, гаваркуныя аб сур'ёзнай нэркавай паталогі-
і. У чэрвені 1983 г. ён не змог выйсці на трибуну сесіі Вярхоўнага
Савета і гэта не было не заўважаным. Ён адсутнічаў на трибуні маузолея
7 листопада 1983 года, што пераканала аб няздольнасці яго адэкватна
кіраваць краінай на стану здароўя. Мача у крыві/урэмія/ усё больш ат-
рауджала яго мозг. У краіне шырнуся дысідэнскі рух. Для расправы з іна-
думцамі былі створаны 5 аддзелаў КДБ, врымяняліся веіхункі, да чаго не
мог дадумацца нават Сталін.

Змяніўшы Андрэява К. Чарненка накутываў ужо цяжкай лёгачна-сар-
дэчнай недастатковасцю: яго шумнае дыханне адкрытым рэтам, цяжка узды-
маючая грудная клетка, няздольнасць перамяшчацца далей крэміёўскіх
эцен сьведчылі на адлегласці аб старыкеўскай лёгачнай паталогіі ;
хранічным абструктыўным бронхіце, хнізмасклерозе, эмфізэме лёгкіх, іна-
кн - аб хранічным носеэфічным захворванні лёгкім - захворванні
смертэльным. На перадемяротнай фатаграфіі К. Чарненка, гдзе ён паказан
авенні раз галасуючым за савецкую ўладу, бачна, было кіраўнік партыі і
дзяржавы не можа ўжо самастойна стаяць. Аб якім кіраванні тут магла
быць рэч?

Дзіву даеця, як можна было дазяраць кіраўніцтва краінай, партыяй
і уручаць лёс тэрмаядзернай зброі такім смертельнахворым кіраўнікам
краіны. Паражае і няспінасьць перкых асоб партыі і дзяржавы, смага іх
к уладзе.

Лудрасць і нікчэмнасць, здароўе і хваробы правадыроў, кіраўнікоў
дзяржаў ніякай дзяржаўнай сакрэтнасцю схавань немагчыма, таму што яны

дэчнай

раней ці назней выявляцца і скажуцца на лёсах краіны, народа, валітыцы.

Здароўе Н.Хрушчова і М.Гарбачова не выклікалі ніякіх сумненняў. Калі ж быў сняты з пасады "на стану здароўя Н.Хрушчоў, дык Гэта было ўстрынута са скрытым лямарам і недаверам.

Праба "ГКЧП" у жніўні 1991 г. адхіліць ад улады "на стану здароўя" М.Гарбачова сведчыць аб тым, што ад зложыванняў медыцынай, асабліва псіхіятрыяй, не абаронены законам нават нармальнадумаючыя і саматычна-здоровыя прэзыдэнты.

Любая сацыяльна-палітычна смелае грамадства і правая дзяржава павінны мець законы, выключаючы магчымасць занімання кіруючых пасадаў хворымі людзьмі, няздольнымі к плённаму кіраванню.

Павінны быць таксама законы агаражваючыя грамадства ад блізнярскіх ідэй і дзеянняў, не залежна ад таго кім і як бы лны ні прыпаднасліся. У нашай Рэспубліцы Беларусь чамусці надобнымі ідэямі і дзеяннямі безумна атакуецца гаспадар дома – беларуская нацыя, даюшая у ім прытулак, часта няпрощаным, шматлікім гэсіям. Нікім то наша дзяржаўная мова не надбаецца, то дзяржаўныя сімвалы нетакія, а то нашых дзетак з садзіка старэецца русіфікаваць, а то гатовы і незалежнасці нас пазбавіць. Гэта ж буйнейшае вар'яцтва! У выніку безнаказаннага дзеяння такіх безатказных асоб у краіне складываецца псіхалаталагічная абстаноўка, а к чаму Гэта прыводзіць ужо прыкладу шмат. У любой краіне за такіх антынацыянальных і антыдзяржаўных дзеянняў наказываюць аж да выдварэння із хаты.

Перажытыя беларускай нацыяй жахі шматлікіх войнаў на нашай зямле, акупацыі і каланізацыі, фізічны і духоўны генацыд няпрощанымі "вызваліцелямі". Мора нявінна працітай беларускай крыві за чужыя інтэрэсы, цяперашні развал краіны забараняюць нам заставацца пасунымі наглядальнікамі творагагася у нашай роднай хаце, заклікаюць к сумленню, здароваму сэнсу, грамадзянскай смеласці, актыўнасці, абавязываюць нас патрабаваць прыняцця законаў, выключаючых магчымасць прыхода к уладзе на любым узроўні і кіраванню краінай, яе важнейшымі грамадска-палітычнымі, эканамічнымі і ваеннымі структурамі саматычна хворых і псіхічна ўшчэрбных людзей. У нас не за гарамі і выбары у Парламент.

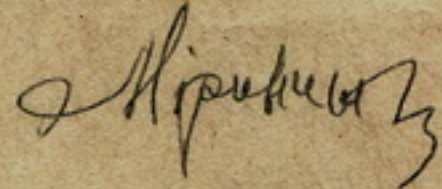
7

Грамадзянская небяспека углядаецца ў градстаўленні хвораму, "яніду
лаферскіх правоў, а кіраўніцтва дзяржавы, надзяленне падчас усей
наунатой улады людзей, якія на стану здароўя, ці іх за ікодных прычы-
чак не могуць яе выконваць, прагледжываецца.

Аб сказаным у гэтым артыкуле трэба памятаваць перад выбарамі ў
Вышэйшым Савет нашай Рэспублікі, якія адбудуцца 14 мая/травеня 1995г.

Г. Мінск
23 студзеня 1995г.

Доктар медыцынскіх навук, прафесар
Іван Мірончык

Дамашні адрас:

220082, Г. Мінск

вул. Прытыцкага, дом 38, кв. 19

Мірончык Іван Мікалаевіч

тэл. дом.: 55-13-50

прац: 32-40-10

Ганарар за гэты артыкул выкарыстаўце па сваім мярканню,
можна для падпіскі на "Звязду" для беднага чалавека.

